

119

MINISTRIES

Punten bij de Parasja: Misjpatiem – Heb lief wie jou haat

Welkom bij een nieuwe aflevering van Punten bij de Parasja – korte gedachten bij het wekelijkse Torah gedeelte.

De Parasja van deze week heet Misjpatiem. Dat is Hebreeuws voor “oordelen”. De Parasja loopt van Exodus 21:1 tot Exodus 24:18.

In dit Torah gedeelte legt Mozes een aantal wetten voor waarin regels staan voor verschillende zaken: Slavernij, eigendom, restitutie, de Sjemita en de Jovel – dat zijn het Sabbatsjaar en het Jubeljaar – en de drie opgangsfeesten.

Deze Parasja sluit af met Israëls instemming met het verbond van God, gevolgd door het verhaal van Mozes die opklimt naar de berg Sinaï om de stenen tafelen in ontvangst te nemen.

We kunnen veel zeggen over dit Torah gedeelte. Vandaag delen we een gedachte over je niet laten leiden door je emoties.

Exodus 23:4-5

Wanneer u een rund **van uw vijand** of zijn verdwaalde ezel aantreft, moet u het dier beslist bij hem terugbrengen. Wanneer u de ezel van **iemand die u haat**, onder zijn last ziet liggen, moet u zich ervan weerhouden om het aan hem over te laten. U moet de ezel beslist samen met hem overeind helpen.

In dit gebod zien we duidelijk dat het concept van je vijanden liefhebben niet alleen nieuwtestamentisch onderwijs is. Het staat gewoon in de Torah! Als *onze vijand* iets kwijtraakt, dan geldt voor ons het gebod dat we het naar hem toe moeten brengen. Als iemand die ons ‘haat’ hulp nodig heeft, dan wordt ons geboden hem niet te negeren, maar te stoppen en te helpen.

Het houden van dit gebod ziet er in de cultuur van vandaag misschien anders uit. De meesten van ons komen geen runderen en ezels tegen die verdwaald zijn. Maar het principe blijft overeind. We moeten onderbreken waar wij mee bezig zijn om iemand te helpen die hulp nodig heeft—en niet zomaar een ander, maar onze vijand. Dat is eerlijkgezegd niet altijd makkelijk.

Als we vijanden hebben, is het vanzelfsprekend dat we boos en misschien zelfs wraakzuchtig zijn naar

hen toe. Waarom zouden we iemand helpen die ons haat? Maar dat is precies wat de Torah ons gebiedt. Met andere woorden, er zijn omstandigheden waarin ons wordt geboden om onze emoties te laten voor wat ze zijn.

Deze geboden staan meteen na een gedeelte over rechtvaardigheid in de rechtspraak:

Exodus 23:1-3

U mag geen vals gerucht verspreiden, en u mag een schuldige niet uw hand reiken door een misdadige getuige te zijn. U mag de meerderheid niet volgen in het kwaad, en u mag in een rechtszaak niet zo antwoorden dat u zich schikt naar de meerderheid om zo het recht te buigen. U mag een arme bij zijn rechtszaak niet voortrekken

Dit principe van onze emoties opzij zetten om te doen wat goed is, is ook hier van toepassing. We moeten rechtvaardigheid en waarheid altijd bovenaan zetten. En hoewel we soms geneigd zijn om de meerderheid te volgen omdat het makkelijker is om bij de groep te horen, moeten we het recht geen geweld aandoen. Misschien hebben we medelijden met de omstandigheden van een arme, maar er wordt expliciet geboden dat ons getuigenis niet in hun voordeel moet zijn in de rechtszaak. We moeten bezig zijn met wat waar is en recht, hoe wij ons ook voelen. Want als het in het recht niet om waarheid gaat, dan is het niet echt rechtvaardig.

Nog even terug naar onze vijanden liefhebben. Wij, als volgelingen van Jesjoea, hebben de opdracht gekregen om recht en gerechtigheid hoog te houden. We moeten mensen liefhebben, zelfs als het moeilijk is en pijn doet. En daaraan weten we dat onze liefde echt is.

En wat betreft onze vijanden. Als wij onze eigen zaken even laten voor wat ze zijn en hen helpen, kan dat het begin zijn van een lange weg die mogelijk leidt tot verzoening met hen.

Toch gaat het er ten diepste om dat we moeten doen wat juist is, gewoon omdat het juist is. God roept ons niet op om ons te laten leiden door onze emoties, maar door Zijn Geest en Zijn Woord.

Bedankt voor het lezen van deze Punten bij de Parasja.